

Taler om HÅB skrevet af elever fra 2.g på Aabenraa Statsskole ved Eksistenskonference den 23. november 2023 arrangeret af Haderslev Stiftsudvalg for Unge og Kirke

Håb er en sjov størrelse. Man kan håbe på store ting, små ting, vigtige ting og også lidt ligegyldige ting. Man kan håbe på at sove længe, få tidlig fri eller ingen lektier, men også enden på hungersnød, gode venner og fred på jord.

Håb kan betyde mange ting, og betyder noget forskelligt for alle. Da man var lille håbede man at julemanden ville komme at man næsten ikke kunne sove, nu håber vi på hyggelige stunder, håber på gode karakterer og håber sådan at de også kan lide mig. Senere i vores liv kommer vi nok til at håbe på en lønforhøjelse eller det fede drømmehus. Håb følger os gennem hele livet, og udvikler sig i takt med at vi også udvikler os. Håb er med os, og får os igennem, selvom livet nogle gange er lidt hårdt. Håbet er lyset for enden af tunnelen.

Vi lever i en usikker tid med klima forandringer, fattigdom og krig. I en sådan tid kan alt føles næsten håbløst. Når man hører om alle disse forfærdelige ting, begynder man næsten at skamme sig over bare at håbe på godt vejr til ens gåtur. Og det er selvfølgelig vigtigt at håbe på at klimakrisen bliver afværget og krigen i Ukraine snart får en ende, men det er også okay at håbe på de små ting der bare gør vores dagligdag lidt bedre. For det er okay at håbe på ting der gør os glade, også selvom det ikke nødvendigvis gør andres liv bedre eller lettere.

Så lad os håbe på alt det der gør os glade, på cykelture med familien, ligestilling, ture i biografen med venner, enden på fattigdom og ikke mindst sne til jul.

Skrevet af Marie Philipsen Toft

Jeg har et håb!

Jeg har et håb for jer der håber. Jeg håber for jer der har mistet håbet, og jeg håber på jer der ikke selv ved hvad I skal håbe på.

Jeg ved at ikke alle har et håb. Jeg tror, at over halvdelen af os der i dag har skrevet en tale om håb, har haft svært ved at formulere hvad det egentlig er de håber på. Gennem livet har jeg håbet på meget, men aldrig tænkt yderligere over hvorfor, før nu.

Alle vil gennem livet have brug for håb. Jeg ved hvor svært det kan være at håbe, når livet spænder ben. Håbet på at døden ikke har taget fat. Håbet på at alt nok skal blive godt igen. Håbet på at alt bare har været en forfærdelig drøm. Men også håbet på et lykkeligt liv. Håbet om en smuk fremtid og håbet på min familie og mig selv. Over alt er der håb: I de lykkeligste stunder lige så vel som i de mest forfærdelige, så håb er altså ikke lig med en følelse, der er dermed altid brug for håb.

Håb kan som sagt komme i mange afskygninger, men om det er en tro eller et håb, kan være svært at skelne mellem. I biblen siges der at stå at "alt er muligt for den som tror", men hvad med den som håber?

Som jeg ser det, er håb for dem der tør drømme. Håb er altid tilladt. Når alt ser sort ud og troen svigter, når intet føles realistisk og livet spænder ben, er det altid vigtigt at turde håbe. Håb spreder håb, og derfor vil jeg håbe med dem som håber, og hjælpe dem uden håb med at finde håbet.

Så hvis du har et håb, så del det, for nu flere håb der bliver sagt højt, nu flere håb vil der pludseligt dukke op. Husk på, at livet ikke er en lige vej, der er stier, sten og forhindringer man skal gennem, over og under, og derfor er "håb" et vigtigt redskab, for med håbet kommer man langt!

Skrevet af Hannah Le Fevre

I dag vil jeg gerne snakke med jer om håb. Endnu en ting de voksne fortæller os noget om, prøver at overbevise os, at det her, det er betydningsfuldt for vores fremtid. Klima- og miljøkrisen, sociale medier, kunstig intelligens, trusler fra højre og venstre. Lad vær med at gøre det ene, gøre mere af det andet. Du har ikke tid til det? Jamen så tænk på alle de fattige børn i Indien, der arbejder hele dagen for at tjene nok til at overleve den næste dag.

Vi blev født ind i et kæmpe ansvar for planeten. FN's verdensmål skal blive opnået indtil året 2050. Hvilken generation er det så på det tidspunkt, der er de voksne, de ansvarlige? Dig og mig.

De fortæller os, at vi skal håbe på noget. At vi skal finde noget, der er værd at håbe på. Men når vi begynder at lede efter noget vi håber på, leder vi samtidig efter flere problematikker i det nutidige samfund. Er det vores mål? At finde huller i systemet og prøve at lappe det, der er tilbage.

Vi er blevet til homo economicus. Det egoistiske menneske. Det er blevet kendetegnende i den første verden at tænke på sin eget profit. Hvad får jeg ud af det? Homo economicus.

Derfor håber jeg på min generation. At vi sammen træffer bedre beslutninger, går over i en ny fase i selvopfattelsen og endelig løfter blikket.

Jeg håber at du håber på det samme.

Håb er en ting man kan have i gode og dårlige situationer.

Folk siger at mange ting er umulige, men jeg siger hvis du har håb, er der mange ting man kan opnå og få. Ja, det er nok rigtigt at der er en meget lille chance for at jeg vinder flere millioner i lotto, men så snart man har håb, så vil jeg sige at ingen ting er umulig. Man kan have så mange ønsker i livet, som en fed bil, en god karriere og alt muligt andet. Men det eneste der tillader os de ting er håb og hårdt arbejde. Men så er der selvfølgelig også andre mennesker i verdenen hvor deres håb ser helt anderledes ud. De har nok håb om et bedre liv uden krig og hungersnød.

Det kunne være at måske os mennesker der er mere heldige, skulle ændre vores håb der kan gavne dem, der ikke er så heldige. Og ud fra det håb om at hjælpe dem, faktisk også påvirker deres liv til et bedre et.

Det kan være svært at blive ved med at håbe som ung i en verden hvor man får fortalt at alt altid skal være bedre, at man skal gøre sit bedste, at man skal være positiv, samtidig med at konflikter fra tidligere generationer lige pludseligt indhenter verden. Vi har nu langt om længe indset at klimaet står i en stor konflikt der seriøst skal løses, og siden ungdommen er verdens fremtid, er det selvfølgelig os der skal gøre noget ved problemet. Det kan føles utroligt uretfærdigt at det er os der skal løse et problem, vi ikke skabt. Og det er også uretfærdigt, men her bliver vi nødt til at prøve at gøre det bedre end dem der var før os, for havde de generationer inden os taget kampen op og sagt at de var villige til at ændre deres adfærd for os, havde vi nok ikke haft et så stort problem. Men da klimakrisen først rigtigt er kommet i fokus indenfor det sidste årti, har de ikke haft mulighed for at gøre det - mulighed for at ændre noget, så dem efter dem stadig

kan få det godt. Heldigvis ved vi hvor stort problemet er, og derfor kan vi, med den viden vi har, gøre noget ved det, for at hjælpe dem der kommer efter os.

Jeg ved godt selv at det kan føles forfærdeligt at vi, ungdommen, får endnu flere ting vi skal tænke på, endnu flere forpligtelser og at der bliver sat endnu flere forventninger på os. Der er ting nok at tænke på i forvejen og desuden er det også kaotisk at være ung uden alle de her ekstra ting udefra. Og som om det ikke var nok er det ikke engang os der har skabt problemet. Men det her er desværre en af de ting der for alvor kræver vores opmærksomhed. Det vigtigste vi som unge kan gøre for klimaet, er ikke at gå i panik eller begynde at tænke alt som et enten/eller - enten bliver jeg veganer og rejser aldrig igen og ellers kan det også være lige meget og så rejser jeg og spiser kød ligeså tit jeg vil - det er bare at begynde at tænke lidt mere over vores valg i dagligdagen og så håbe på at vi begynder at se forandringer i det store hele. Som stort set alt andet i livet, handler det her ikke om at være perfekt eller gøre det perfekt, det handler bare om at prøve, at gøre sit bedste og så håbe at alle vil være med og at det er nok.

Skrevet af Mathilde Klietsch Jørgensen

Jeg har håb. Håb for at nå de ting jeg vil i min fremtid, selvom jeg ikke ved hvad jeg vil med mit liv endnu. Jeg har et håb om en lys fremtid, med sjove oplevelser og momenter med min familie. Min familie skal også have det godt i fremtiden. De skal også have lov til at gøre hvad de har lyst til. Men hvad nu hvis det er uden mig? Det håber jeg ikke, jeg vil da ikke miste dem. De er grunden til at jeg er her, og grunden til jeg har muligheden for at håbe. Håb for mig er stræben efter mere end hvad jeg har, stræben efter at nå de ting jeg gerne vil, stræben efter at finde ud af hvad jeg vil med mit liv. Men det er ikke nemt. Du kan håbe hvad du vil, der er ingen grænser. Eller er der? Jeg har min personlig grænse. Kan jeg tillade mig at håbe på at jeg må bestille pizza til aftensmad, når der er børn i verden der ikke har adgang til mad. Er det forkert at håbe en person bliver skadet, hvis personen har gjort ondsksfulde ting? Håb har jo ikke en grænse, eller har den?

Vi har håb. Du har håb. Jeg har håb
Håb om at få den perfekte uddannelse.
Håb om at få et godt job.
Håb om at komme igennem dagen.
Håb om at få det bedre.
Håb om at få de gode karakterer.
Håb om at få den perfekte krop.
Håb om at alt bare kunne blive som det var før.
Håb om at vågne op og det hele bare er en drøm.
Håb om at kunne være mere social end nu.
Håb om ikke at være så øm.
Håb om at smerten i min krop forsvinder.
Håb om at få nogle mindre negative tanker, men hvorfor overhovedet håbe så meget, kunne alt det håb ikke bare ende.
Håbe om at håbe noget mindre.

Kære Alle

Jeg tror vi alle et eller andet sted har noget håb i os. Vi er alle er individ og alle i vores egen verden. Men hvad nu hvis vi talte højt om det. Nu til dags er folk jo næsten bange for at udtrykke det de mener og føler. Verden er desværre blevet sådan. Men hvad nu hvis vi talte højt om det? Hvis man siger højt til andre hvad man føler og drømmer. Så finder vi nok ud af, at vi faktisk ikke er så forskellige som vi tror. For vi er jo alle mennesker og vi er alle født med de samme instinkter. Så derfor kan vi have et fælles håb. Et håb for hvad

som helst. For sammen er vi stærkest, og sådan ville det altid være. Så derfor ikke være bange for at udtrykke dine følelser. For sammen er vi bedst, og så kan vi hjælpe hinanden ved vores håb.
Tak for opmærksomhed

Jeg har et håb, et håb om at verden kan blive et bedre sted at være. Et håb om at vi sammen ved at tage mere hensyn kan forandre verden. Både i det små og i det store. Jeg tror at, hvis flere unge var bedre til at sætte sig i hinandens sted ville unge fællesskaber være meget bedre, hvis man i stedet for at tænke: "Han er godt nok mærkelig" eller dømmе hinanden for de ting man gør. Prøvede at tænke på hinanden i stedet for at tænke om hinanden, hvis man tænkte hvorfor er han som han er, og hvad er hans historie som har bragt ham lige præcis, hvor han er i dag. Jeg har et håb om at det sociale hierarki kan fylde mindre og at tænke på hinanden og være der for hinanden kan fylde mere. Hvis jeg nu i stedet for at prøve at placere mig så højt i hierarkiet som muligt ved at snakke ned til nogle for at placere dem under mig både når jeg snakker med dem og om dem, i stedet valgte at række ud til mennesker som ligeværdige, for vi er alle skabt fantastisk. Og der er ingen som er skabt til at skulle være over andre. Jeg er ikke fortaler for et anarkistisk samfund selvom det måske kan lyde sådan, nej. Jeg er fortaler for et samfund hvor man sætter sig i hinandens sted og prøver så vidt muligt at forstå hinandens situationer. Nogle kommer til at have mere magt og andre kommer til at have mindre magt, det betyder ikke at dem med mest magt er de mest værdifulde og derfor kan se ned på dem med mindre magt. Når man har mere magt skal man blot have endnu mere fokus på at forstå dem med mindre magt end en selv. Mit håb for verden er at mennesker bliver bedre til at løse problemer og uenigheder ved at sætte sig i hinandens sted og forstå hinanden.

Man hører altid om håb. I kirken, i skole, i sange, på gaden osv. Men hvad er håb overhovedet? Er det et ønske man har? Er det at håbe på at grise kan flyve? Er det at håbe på at man vinder i lotto? Og til det vil jeg sige, at håb er alt! Alle har hver sin måde at håbe på og alle har forskellige prioriteter. Håb kan også ændre sig! Da jeg var lille, gik det ud på at jeg håbede på at få en Barbie dukke i julegave. Men med årene har det ændret sig, og nu håber jeg på andre ting. Jeg håber på at jeg får en god fremtid. At få et godt job, og en god verden at leve i. Jeg håber på at min næste karakter er god. Men for min bror, eller veninde, eller klassekammerat ser det jo helt anderledes ud, og det er også sådan det skal være. Der er jo intet menneske der tænker som et andet.

Håb er vigtigt for os alle. Hvis man ikke har håb, så har man intet at se frem til. Uden håb ville livet være kedeligt og meningsløst. Der er mange der bruger sætningen "Jeg er håbløs" når de ikke ved hvor deres næste skridt skal fører dem hen. I min mening, er der ingen der er håbløs. Der er altid noget der kan forandres! Og man kan altid søge inspiration til nyt håb. Alle er sat på denne jord med et formål. For alle kan noget specielt. Nogle er gode til at styre en forretning, og andre er gode til at snakke med mennesker. Der er ingen der ikke kan bruges til noget og der er ingen der er håbløse.

Jeg synes dette er noget vi burde bringe meget mere frem i vores hverdag. Der er så mange der bliver helt fortabt i alle de forventninger til livet, andre putter på os. Og i nogle tilfælde, giver de bare op. Hvis vi var bedre til at vise og fortælle folk at det er okay at tage pauser, det er okay at falde lidt bagud. Men det er også okay at bede om hjælp. Ofte er alt der skal til et lille puf i ryggen.

For mig er håb det der bringer livsglæden frem i mig, og jeg håber at det samme sker for dig.

Skrevet af Fie Strandkov Laustsen

Som det ser ud lige nu, føles det som om verden er ved at gå til lort, og det hele afhænger af os, de unge. Os, de kommende generationer. Vi skal være forbilleder for ikke mindst vores børn, men også til dels vores forældre, da der skal ændres på vores alles vaner hvis vi skal nå i mål. Men som det ser ud, er det svært at sige hvordan løsningen kommer til at se ud. Verden virker så fastlåst i sine systemer. Uddannelse, arbejde,

penge, stater, produktion, osv, osv, osv. at det virker som en umulig opgave at få det hele til at hænge sammen. Det hele er svært, især når verden samtidigt fortæller os noget andet. Reklamer der fylder vores sociale medier med det fedeste nye tøj, og så billeder fra fattige lande med tøjbjerge af ikke solgt tøj. Danmark ligger i toppen af bæredygtige lande, ja det fint, men så forbruger vi så samtidigt også mest og er måske ikke så bæredygtige alligevel. "Måske" er nøgleordet, fordi vi ved faktisk ikke hvordan landet det ligger. På nuværende tidspunkt har jeg ingen ide om verden er på vej opad eller nedad, da antallet af fødte børn kun stiger, og at de globale klimaproblemer kun bliver værre og værre. Jeg vil nærmest vove at påstå at jeg er en slags jøde, der venter på en Messias der kommer og tager styringen, og har løsningen på alle vores problemer.

Skrevet af Nicklas Jensen

Hvad er håb? Håbet er en form for skikkelse, vi alle render rundt med. Håbet fortæller os det, som vi allermost ønsker, om det så er at få sit drømmejob eller en hundehvalp til jul, så er det et ønske.

Håbet varierer enormt fra person til person. I fattige lande, håber man måske på, at få mad næste dag eller at man en dag kan få lov til at gå i skole. I Danmark er håbet ofte mindre omfattende, og ligner mere et luksus-ønske såsom at få den perfekte gave, som ville give én en god status.

For mig er håbet, det som får mig igennem dagen. Jeg håber på at få en god karakter, at min mor laver lasagne til aftensmad, at jeg kommer godt ud af det med mine venner.

Derfor ses håbet som en god ting. En ting, der får en til at brænde for noget – noget, der gør en glad. Man forventer, at når håbet bliver til virkelighed, forsvinder nogle af ens problemer og udfordringer. Disse håb, er ikke decideret ønsker man brænder for, det er ønsker, der holder ens humør oppe – altså at der altid er håb for i morgen. Mine håb er små, og i nogen grad også ligegyldige for min egentlige hverdag. Jeg bliver ikke knust, hvis dette ønske ikke opfyldes, for det er jo "bare" noget jeg håber på.

Håbet kan blive farligt, når man ønsker noget af hele sit hjerte. Man sætter sine handlinger og tanker på spil, og bliver angst for at gøre noget forkert, der kan blive bragt til uheld. Måske skal jeg til eksamen, og jeg er nervøs. Jeg håber med hele min krop, at jeg får en god karakter. Min præstation er god, og jeg har leveret en god opgave. Nu er mit håb godt. Jeg kommer ind og får min karakter, og der kan jeg blive skuffet, for trods den gode opgave, og alle de gange jeg har bedt til universet, har det ikke været nok. Det knuser mig, og tør jeg håbe af hele mit hjerte igen? Og hvis dette ikke handlede om blot en karakter, men et liv som er på spil, har jeg så fortjent det? Er det min straf, fordi jeg ikke bad nok?

Man siger, at man håber for lidt, men i virkeligheden er man måske bange for at håbe. For håbet, gør en så skrøbelig, især når det gælder ens følelser og konsekvenser for hverdagen.

Skrevet af Caroline Lildholdt

Jeg håber at...

Jeg håber at jeg en dag bliver en smuk prinsesse.

Jeg håber at vi ikke får lektier for i dag.

Jeg håber at han også kan li' mig.

Jeg håber at jeg består den her eksamen.

Jeg håber at jeg får et godt job.

Jeg håber at jeg har nok penge til husleje den her måned.

Jeg håber at Trump ikke bliver præsident igen.

Jeg håber at verdens politikere får øjnene op for klimakrisen.

Jeg håber at Ukraine og Palæstina snart bliver frie igen.

Jeg håber at det snart går op for alle mennesker på denne klode at vi ikke har en reserveplanet vi kan flygte til i det øjeblik vores planet bliver nødt til at bukke under på grund af vores magttørstige krige og den evige jagt på mere og flere. Mere land, flere folk, mere magt, flere penge, mere krig, flere våben, mere olie, flere byer. Planeten er døende "og hva' så", i sidste ende er det for sent og nu er det bare et spørgsmål om hvor lang tid vi har tilbage.

Mange mennesker håber. Mange mennesker har håb om, at alt bliver godt.

At alle problemer i vores lille verden løses af sig selv.

At krig bliver uinteressant og interessen om at skyde andre individer bliver mindre cool.

At klimaforandringen trækker sig tilbage som pindsvin der går i dvale om vinteren, men som aldrig kommer tilbage.

At vi får en reverse inflation så det endelig bliver sjovt at placere sin Mercedes AMG ved en benzinpumpe igen.

Men kære venner realiteten er, at vi ikke skaber forandringer ved at sidde på sofaen, æde chips og se nyheder.

En enkelt tale som Mette Frederiksen holder, kommer heller ikke til at mindske vores problemer, nej, vi er selv nødt til at gøre noget.

Vi er nødt til virkelig at fokusere, observere og lytte til hvad der bliver sagt, så vi kan gøre en forskel.

Generationen før os, har måske ikke haft en særlig stor succes og ingen har sagt at det vil blive nemt.

Men vi lever i en verden hvor vi har så ufattelig mange muligheder.

Jeg tror også, at mange nu til dags er bange for forandringer.

Og jeg kan godt se at det ikke er praktisk på nogle måder, men det er altså ikke farligt at drikke sin Capri-Sun ud af et pap-sugerør.

Men det gør en forskel!

Jeg vil ikke stå og skulle fortælle mine børnebørn, at det er min skyld at vi ikke kan bade i havet fordi der i stedet for små fisk, svømmer plastikflasker.

Og jeg håber, at jeg ikke er den eneste med denne tankegang.

Mange Tak

Hvad er håb? Er mit håb dit håb? Eller er dit håb mit? Jeg spørger tit mig selv 'Hvad håber jeg egentlig på?' Håber jeg på velfærd, bedre klima eller fred på jorden? Eller er jeg selvisk og håber på en mega lækker bil med stort hus og stor rigdom? Ligeegyldigt hvad man håber og hvor stort det man håber er, så håber man på et eller andet i sidste ende. For hvor der findes mennesker, findes der håb. Vi mennesker fungerer sådan at ligeegyldigt hvad, sørger vores underbevidsthed for, at vi håber på selv de mindste ting uden vi selv opfanger, at vi rent faktisk gør det.

Et stort spørgsmål er os om livet overhovedet kan fungere uden håb? Vil vi som mennesker være sådan som vi er i dag hvis det ikke eksisterede?

For eksempel, hvis man ser en sød dreng eller pige i byen, det håb der er om at han eller hun kommer over og snakker med en, den følelse af spænding og angst hver gang de går forbi en, den parfume man kan dufte

i vinden fra den person, det håb der er om at den parfume der, den kommer man til at dufte ofterer. Det adrenalinsus man får i det man går op til dem og siger hej, håb om at de ikke afslår en. Håbet der kommer efter, at man aldrig havde gået over til personen, for så var man ikke blevet nedslået. Man kan altid lære af håb, vi som mennesker bliver klogere på os selv og omverdenen med det håb vi har.

Vi som mennesker kan håbe på lige hvad vi vil, ligegyldig størrelse eller hvem man er. Men hvis der er noget man vil have bliver man også nødt til at gøre noget for det eller kan de ting man håber ikke ske. Det mindre fede bag håb skal heller ikke blive set væk fra, hvis man håber at man for eksempel får en fed gave, men bliver skuffet over at man ikke får det, skal det ikke gøre at man ikke håber på andre ting, det hjælper ikke noget. Hvad er vi villige til at give af vores mobilitet for at få det, vi håber? Hvis vi ikke giver noget, kan vi ikke få noget svære er det ikke.

Du kan hvad du skal og du skal hvad du kan. Og du kan håbe det ved jeg.

Skrevet af Klara Lange

Håb kan være mange ting både godt og dårligt

Hvad er håb for os

Håb for os er at flygte fra sit hjemland på grund af krig eller konflikter mellem staten.

Eller det når man kæmper for sit hjemland indtil man bliver dræbt

Vi mener at befolkningen i Mellemøsten er håbløse, fra børn og voksne

Fra mænd til kvinder

Vi håber at krig og konflikter stopper, vi håber at de fattige får en ekstra chance i livet

Vi håber på en verden uden konflikter

Uden krig

Uden fattigdom

Håb har alle, men det er ikke nok at håbe, man skal også handle

Man skal via sine handlinger vise at man er villig til at ændre verden på en bedre måde, hvor alle har det godt

Man skal håbe og handle.

Skrevet af Rawan og Someya

Hvad er håb?

Er håb en drivkraft for mennesket så vi kan leve videre? Hvis alle vores håb bliver opfyldt hvad, sker der så? Hvis alle vores krav om verdenen, den grønne omstilling, krig og konflikter bliver vendt til noget godt, hvad sker der så? Så er der jo intet håb mere? Vil vi stadig leve videre uden et håb. Uden noget at leve for, og uden en drivkraft der får os op om morgenen og ud ad døren.

Er håbet i virkeligheden et langvarigt udskudt ønske, der aldrig rigtig blev til noget. Er det håb man engang var så passioneret og håbefuldt omkring, blevet forkastet. I stedet for, er det håb blevet mere jordnært.

I dagens Danmark er der mange forventninger til det enkelte individ. De katastrofale naturkatastrofer som der skal tages hensyn til, ligger et meget stort pres på verdens befolkning, men hvem tager i virkeligheden

ansvar for disse store omfattende problemer? Hvis vi alle tager et ansvar, vil der ske fremskridt. Vil alle vores milliarder af håb blive opfyldt?

Hvor der er håb, er der kærlighed, og hvor der er kærlighed, er der enighed. Lad os alle stå sammen og stå ved vores håb. Hvor der er vilje, er der vej. Lad ikke krig og ødelæggelse forarge vores sammenhold.

Skrevet af Uth og Emma

En tale om håb

For mit vedkommende er håb ikke noget som alene kan kategoriseres som godt eller uden skyld. Håb burde ikke defineres som noget der bliver holdt tæt knuget til brystet af kirken og velgørenheds organisationer. Håb er på mange måde noget der er så beskidt og sølle som noget kan være. I min optik er håb lige så meget opgjort af ren stædighed og alle de "onde" følelser. Af de såkaldte synder er vrede for mig det som fylder mest når jeg håber. Jeg er vred, og når jeg er vred over noget, håber jeg på forandring. Der skal demonstreres, strejkes, råbes og skrives, og dermed når man engagerer sig i håbet. Man er i sin fulde ret, når man hader en person. Jeg er jo ikke selv kristen og min tro ligger hos andre, så jeg kan sige det her uden at frygte Guds vrede. Min vilje til at overleve, og min evne til at foragte og nogle få gange ikke at tilgive, er min styrke. Jeg bærer nag fordi jeg kan, og det er ikke fordi jeg ikke tilgiver og komme videre. Men nogle mennesker fortjener ikke kærlighed, og nogle mennesker er dårlige mennesker.

Håb er ikke urent eller urørligt, håb klynger sig til dem som lider mest og er under mest undertrykkelse, jeg tvivler derfor ikke på at de har fuld ret til at hade. Fordi håb og had hører sammen, ligesom håb og kærlighed ikke bør adskilles. Håb hører til hos demonstranten og uros skaberen. Håbets fjender er uvidenhed, frygt, og ligegyldighed. Ikke had.

Had overfor folk der har fortjent had, er ikke en synd, og håbet om deres lidelse eller død, er ikke en beskidt tanke. Tilgivelse burde ikke blive givet så frit, ikke alle har fortjent det. Derfor mener jeg ikke at kirken har ret når de mener at alle er elsket af Gud, eller at håb kun afhænger af tro.

Skrevet af Ingrid Overgaard Christiansen

Jeg har ingen håb. Jeg tror ikke på håb. Der er ingen håb i verden og dem som tror der er, lyver. Man hører ofte folk sige at man skal "have håb". Jeg mener det er falsk. Hvis ikke, så er det i hvert fald for sent for den verden vi har i dag. Klimatosserne går amok, folk tror de kan gøre hvad de vil, identificere sig som de vil, og være den de har lyst til og undgå alle forhindringer. Det er ikke hvad vi er blevet skabt til. Folk mener at videnskaben kan rede os og er et tegn på håb og men det er ikke håb. Hårde mennesker der ofrer sig selv for menneskeheden, er ikke håb. Det er disciplin. Det er disciplinen som disse succesfulde mennesker har. Ingen motivation eller håb kan rede os fra noget, men det kan disciplinen. Det er disciplinen i hverdagen der gør at folk kan gøre fantastiske ting. Så lad os ikke spille tid med håb, når man kan blive disciplineret og gøre lige hvad man vil. Jeg tror ikke på håb, fordi jeg vil tage ansvaret i mine egne hænder og klare tingene selv. Håb er en falsk udgave af disciplin, derfor spilder jeg ikke min tid.

Skrevet af Oswald Andreasen

Håb er meget forskelligt fra menneske til menneske. Alle har noget forskelligt de håber på, bliver en realitet. Det jeg håber på, vil jeg gætte på er meget anderledes, end hvad et tilfældigt andet menneske måske håber på. Nogen håber nok på fred og tryghed. Hvorimod vi måske håber at der kommer sne juleaften eller at vi

får tidligt fri. Men i det mindste har vi alle noget vi håber på, selvom vores håb er meget forskellige. For mig håber jeg, at jeg lever et langt og lykkeligt liv, med en masse dejlige mennesker, som ønsker mig det bedste for mig. Jeg håber på en fremtid, hvor jeg vågner hver morgen og er glad for at tage på arbejde og leve det liv jeg drømmer om. Jeg håber på at jeg får oplevet verdenen og får rejst de steder hen, som jeg gerne vil se. Jeg håber at jeg bor tæt på de mennesker jeg holder af og at jeg hygger mig hver eneste dag. Håb er forskellige fra individ til individ. Mine håb er måske en smule overfladiske. Jeg har mad i køleskabet, tag over hovedet og der er ingen krig i mit land. Det er nok ikke alle der har den realitet. Nogen ønsker sig måske noget så simpelt, som tag over hovedet eller at få et måltid når de står op. Jeg håber at uligheden bliver mindsket og at fred i verden bliver en realitet. Jeg håber bare at alle får et dejligt, sundt, trygt og godt liv.

Definitionen af håb, håb handler om en forventning om at noget man ønsker sig kommer til at gå i opfyldelse.

Man kan håbe på noget man ikke nødvendigvis forvente det.

Håb kan være store eller små og kan komme i mange varianter.

Man kan ønske sig en lykkelig fremtid, med gode relationer og mange penge

Eller man kan håbe på en god dag.

Alle har håb, nogle er mere overkommelige og andre ligger længere ude i fremtiden.

Ikke mindst er håb en vigtig ting at have, for at kunne opnå en vis mængde livskvalitet.

Sammen med håb kommer handling, handling er for det meste alt afgørende for at det vi drømmer om kan gå i opfyldelse.

Man kan have håb for sig selv og man kan have håb for andre. Vi håber for os selv et langt og lykkeligt liv, men også at andre får det liv de håber på.

Vi håber på mange ting:

3 dags weekend

Længere sommerferie

Højere SU/ Lønforhøjelse

Glade dage.

Når man opnår noget man håber eller drømmer om, kan det føre til forandringer og nye håb og drømme. På den måde går håb i ring, og vi håber vi aldrig mister håbet.

Julemanden

I denne særlige tid repræsenterer Julemanden ikke bare en sjov figur, der giver gaver, han minder os også om, at vi har et ansvar over for vores verden. Historier om, hvordan Julemanden tager sig af børn over hele kloden, får os til at reflektere over, hvor vigtigt det er at passe på vores planet. I julen oplever vi en magi og glæde, der midlertidigt får os til at glemme de mange konflikter og udfordringer, vi står overfor. Den skaber fællesskab og forener os som mennesker.

Julemanden bringer ikke blot magi og glæde, men også håb. Han inspirerer os til at tro på, at selv når tingene synes umulige, kan vi gøre en forskel. Det samme gælder for os midt i klimaforandringerne. Vi kan tage små skridt for at passe på vores planet, forstå vigtigheden af at være gode for miljøet og samarbejde om en bedre fremtid.

Lad os inspirere af Julemanden, ikke kun ved at give gaver, men ved at vise kærlighed, støtte og håb til alle omkring os. Til sidst ønsker jeg jer alle en glædelig jul fyldt med håb, glæde, kærlighed og et løfte om at passe på vores smukke planet. Må Julemanden minde os om, at det vigtigste i denne tid er fællesskab og troen på, at sammen kan vi overvinde alt.

Håb. Ja hvad er håb egentlig?

Håb kan være mange ting, håbet om at det bliver en smuk dag i morgen, håbet om at der slet ikke kommer en dag i morgen.

Med hvad er dit håb? Ja vores håb handler om at kommer fred i verden

Nu tænker du sikker "det lyder virkelig kliché" og ja, det gør det

Men ville du ikke være glad hvis der i morgen kom fred i verden, at du ikke længere skulle bekymre dig om hvilke nyheder du fik om nye tragedier rundt omkring i verden

Vi går i fred her hjemme, men går alligevel og bekymre os om alle de uskyldige børneliv der bliver taget i krigene

Krige der er skabt over voksnes uoverensstemmelser, af den ene eller anden grund

Her hjemme bekymrer forældre sig om hvorvidt børnene bliver mobbet i skolen

Men er det ikke slemt nok at bekymre sig om?

Nej, det er det ikke for i landene med krig bekymrer de sig om større ting

De bekymrer sig om deres børns liv og sikkerhed, de bekymrer sig om uvejr, men ikke som vi kender det. Her hjemme regner det med hagl, der nede regner det skam også med hagl, men ikke som vi kender det. Det regner med bly og metal.

Byerne ligger i ruiner, så hvordan kan man som forældre håbe på en sikker opvækst for barnet, i miljøer som disse

Kan man overhovedet tillade sig at have et håb i disse situationer, et håb om at der kommer en ende på krigen

Ja, det kan man faktisk. Eller kan man? For er håbet nok?

Håbet i sig selv er ikke nok til at stoppe en hel krig

Men håbet kan være med til at man føler at der er lys for enden af tunnelen

Hvis nok mennesker står sammen, er vi ét skridt tættere på

Så tro på det du håber på, og sammen er vi stærkere om håbet!

Talen om håb og fremtid.

Hvad betyder håb? Jo, håb kan betyde en masse.

Håb er et ret bredt ord, du kan have håb for dig selv og håb for andre, men du kan også have håb for meget andet. F.eks.:

Håb for din familie.

Håb for dine venner.

Håb for din egen fremtid.

Du kan som nævnt have et håb for fremtiden, et håb for et bedre klima, men også bare et håb for en bedre kulturforståelse.

Man kan håbe sin mors forventninger går i opfyldelse, dine bedste veninder finder den rette mand, din far vinder mange penge, din bedstemor dør med godt håb om en peaceful død og et godt håb for din fremtid. Hvad håber vi på? Vi håber begge på en succesfuld fremtid, hvor vi når de mål vi har sat for vores liv. Vi håber på at leve vores ungdom fuldt ud, uden bekymringer og uden for meget stress. Vi håber på kortere skoledage, færre afleveringer, så vi får mere tid til os selv og vores fritid. Vi håber på mindre fokus på karakter, hvorfor skal vi bedømmes ud fra et enkelt sølle tal, som står på et papir?

Selvom din lærer siger til dig, "Hvis du ikke kan det her, så får du ingen fremtid", så skal man ikke tage det til sig. Man skal sige til sig selv "Fuck det", der er så meget andet man er god til i ens liv, som kan give ens liv værdi og som kan fører dig frem i livet.

Håbet om et liv uden stress, lyder stort set umuligt. Hvilket det nok også er, men det er derfor man har et håb om at det nok skal lykkes. Hvis man tror nok på sig selv, så skal det hele nok gå.

Hvis man siger til sig selv "jeg kan godt", så skal det nok lykkes. I forhold til hvis man fortæller sig selv "jeg kan ikke", så giver man op og så vil ens mål med det man håber på, ikke blive til en realitet.

Hvis man ved hvad man vil med livet, og håber på ens egens lykke, skal det hele nok gå i sidste ende.

Keep your head up girl

Hope.

Why do we need hope? I think I need hope so that I don't give up in bad times. Because if there wasn't any hope for things to get easier or better than there is no reason to try to change things. I hope for a lot of things in life. I hope for small thing like better weather or less homework but I also hope for things that not only affect me and my life but everyone. I hope for my family and the world to be fine. I hope that every person does their part in life of trying to make the world a better place and let everybody feel wanted and worth it. I hope that people learn to treat others with the same respect and love as they want to be treaded and that live will stop feeling like a contest against each other all the time. It starts from: 'oh my friend has a better phone so I need a new one' to hole country's constantly trying to be better than the others. I hope that every child can feel love from someone in there life even if it's not the parents. I hope that every person on day has a chance to get education and that the people who have education learn to value it more. I hope that the people in the unprivileged country's get a chance to get out of the circle of poorness and can get help. But even though hope lets us not give up, hope is not enough. People need to start thinking about what THEY can do to change these things. Cause even though it seems impossible to change some things often we can start with small things. So, I think that hope on one hand can keep us going and stop us from giving up but it can also keep us back from actually trying to change something.

Der findes mange forskellige håb og drømme. For os er der både store og små håb. Hvis vi fx står ude foran døren til en eksamen der skal til at begynde, så håber vi på at vi klarer os godt, og scorer en god karakter. Hvis vi ser på håb i et lidt større perspektiv, så håber vi på at vi opfattes som ordentlige og gode mennesker. Vi vil gøre vores bedste for at bidrage til samfundet og gøre en forskel! Men hvad er håb egentligt uden handling?! Hvis vi går og håber uden at handle, så sker der simpelthen ingenting. Hvor der er vilje, er der vej! Og hvor der er handling, er der håb! Vi håber på at få en god uddannelse, og for at opnå det, så er vi nødt til at handle nu. Handler vi ikke nu, og gør os umage i gymnasiet, så er det ligegyldigt hvor meget vi håber på at få en god uddannelse, det sker simpelthen ikke hvis ikke vi handler.

Vi håber helt fra vi er små til vi er voksne. Håb fra at finde en bedste ven i børnehaven til at få den bedste stilling på arbejdet. Men håb findes ikke kun i vores lille hverdag, håb kan findes i et større perspektiv. Vi håber på en verden uden krig og med fred. Vi ønsker at give folk håb der lever i en hverdag med krig og ødelæggelse. Kunne give dem en normal hverdag med skolegang og uddannelse til børn og voksne. Give dem håb for fremtiden og håb for livsglæde. Og kunne give dem en hverdag uden krig, hvor alle mennesker kan leve med både håb og drømme!!

Martin Luther King sagde engang: "I have a dream", og det har vi også! Vi drømmer om en fredfyldt verden, hvor intet ondt er til. Her skal håb og drømme blomstre!

Håb, hvad er det? Hvornår tror man på håb? Har man brug for at håbe hvis man allerede har hvad man har brug for? Kan man håbe for dem der ikke har noget? Der sker nu forskellige dilemmaer, som vores samfund og hele verdenen tager stilling til. Folk vælger sider og håber på forskellige ting. Går der en grænse for håb? Israel-Palæstina konflikten danner to poler i vores samfund, og hele verdenen. Det er svært at holde sig neutralt. Man kunne håbe at der ville komme en lige løsning, men er det rimeligt? Virker det at håbe? Danner det nogle løsninger? Man har lov af at håbe for høje karakter, eller om det parti man stemmer på vinder valget. Håb det kan være en tanke, en opinion eller en ideologi. Men det bliver nødvendigvis ikke altid officielt. Håb det kan være noget specielt for det enkelte individ, og det er ikke altid håb bliver hørt. Det er vigtigt at vi kan forstå hvad forskellige individer håber på og kan komme med en konklusion, men hvis vi kun hører den ene side af polen og ikke hører den anden kan vi hurtigt blive fanget inde i et bobbel. Hvis det man håber aldrig sker har man stadig lov af at håbe. Håb er ikke bare håb. Håb er det der giver os motivation og mening i samfundet.

Hvad er håb? Nogle håber på at alvorlig sygdom helbredes, mens andre håber på at få det man ønsker sig allermost til jul. Håb kan også ofte være forbundet med religion, og måske endda noget åndeligt.

Jeg håber på en verden med fred og frihed, mens jeg samtidig håber på, at første modul bliver aflyst.

Håb er en forventning, der adskiller sig fra det beregnelige og helt sandsynlige. Det kan både være store som små. Det skaber lys i en verden, der ikke altid er indbydende.

Måske skræmmer kompleksiteten af håb nogle væk. Håb er ude af vores hænder, og det er skræmmende.

Håb virker grotesk i en verden, hvor videnskaben hersker. Er det okay at håbe på at en kur for kræft? Og er det egentligt okay at håbe på at mine forældre aldrig dør? Det er ikke noget jeg kan styre. At jeg håber, ændrer ikke den virkelighed jeg møder hver dag jeg står op.

Men jeg håber, at du vil håbe alligevel.

Hej alle sammen, jeg snakker til jer i dag, der jeg både har hørt, men også er enig med de fleste mennesker der går på gymnasiet. 4. modul er det værste ting man oplever, når man går i gymnasiet. Hvem magter at være i skole efter kl. 14? Dagene, hvor jeg har tjekket skemaet og følte en glæde pga. vi kun havde 2 eller 3 moduler, men pludselig ud af det blå, blev der tilføjet et modul i mit skema. Det gider jeg simpelthen ikke, og er næsten sikkert at være en elev man spørger, har den samme holdning som mig. Jeg håber virkelig meget politikerne snart kigger på, hvor produktive eleverne er i 4. modul, og indser at vi næsten ikke lærer noget. Det kan godt være at eleverne kan have lidt overskud til 4. modul når man har idræt eller noget som er lidt spændende, men når der bliver tilføjet et OL-modul ud af det blå, så bliver man lidt sur. Jeg gider ikke lyde ond over for faget, men det er da lidt kedeligt at have OL i 4. modul på en fredag, hvor det eneste man tænker på er, jeg skal hjem, og så skal jeg nyde min weekend. Derfor håber jeg på de afskaffer 4. modul, og vi får tidligere fri

Jeg håber at jeg en dag bare bliver lykkelig. Ikke mere end det. Det er ikke fordi jeg ikke er lykkelig nu, men prøv at tænk hvis man var lykkelig lige inden man dør. Prøv at tænk hvor dejlig det ville være at føle sig lykkelig og bare være tilfreds med, hvad man har opnået i livet. Jeg vil håbe på at være tilfreds med de ting jeg har ført ud i livet. Jeg vil ikke ligge og føle skyld lige inden jeg dør. Skyld over, at jeg ikke har levet ordentlig. Skyld over at jeg har holdt mig tilbage fordi jeg ikke turde at tage valg. Fortrydelse er også en ting jeg ikke håber på at opleve på dødsgangen. Tænk at fortryde hvad man har lavet. Og måske endda fortrudt at man ikke har hjulpet sine venner i nød. Fortrudt at man ikke har været mere sammen med sine bedsteforældre og forældre inden de en dag dør. Det er en af de største fortrydelser man kan have efter min mening; At man glemmer at være sammen med dem man holder kær, inden det går bort. I bund og grund vil jeg bare være lykkelig. Jeg ved godt det er meget at håbe på, men det er overordnet det jeg ønsker for mig selv. Men også for andre. Dem jeg holder af og dem jeg ikke helt holder af endnu.

Håb er essentielt for et menneskeliv. Uden håb, hvad er vi så? Håb får mennesket igennem svære tider, selv når det ser helt sort ud. Når vi håber, bliver vores hjerter fyldt med glæde og tilfredsstillelse af sig selv.

Vi håber på en fremtid, hvor der stadig er håb og plads til hinanden. Nutildags stræber folk efter materielle ting og urealistiske idealer, men ikke deres egen lykke. Mange overskrider deres egne grænser for samfundet og andres accept. Det er vigtigt at holde fast i sine egne værdier.

Vi håber på et fællesskab, som tager højde for alles forventninger og grænser. Og ja håb er ikke kun en følelse, men også en handling. Det er vigtigt, at der er balance i hvert menneskets værdier. Håbet skaber gode forandringer fra vores handlinger. Forandringer som leder til et mere åbent samfund, hvor hvert individ har en stemme og en plads. Vi håber, at vi kan være et forbillede for de fattige lande. Individer skal have samme betydning i alle lande. Menneskelivet skal vægtes højere i ulandene. Uligheden er for stor, og individerne har ikke samme rettigheder. De anses som et værktøj, men ikke et menneske. Disse individers håb kvæles, når deres værdier smides ud af vinduet, for at gavne de rige i verden.

Vi håber på et lige samfund. Hvor alles håb og drømme er lige vigtige, uanset hvor man kommer fra. Det er svært at opnå vores håb, men vi tror på, at hvis vi står sammen, kan vi gøre en forskel for alle.

Vi håber at der kan komme fred i verden. At der på et tidspunkt er plads til at alle kan blive accepteret som den de er. Man er åben overfor hinanden, og de forskelligheder der er. Hvorfor skal uenigheder ende i vold og ødelæggelse? Det er normalt man er uenig, og bare fordi man er uenig betyder det ikke altid at den ene har mere ret end den anden. Der er blevet dræbt millioner vis af menneskers på grund af magtfulde personer uenigheder. Det er derfor det er vigtigt man snakker om tingene i stedet for at gribe til vold, fordi det er tydeligt hvor meget det ødelægger hvis de forkerte personer ikke gør det. Vi håber derfor for at der på et tidspunkt bliver plads til alle og alle deres forskelligheder og uenigheder. Vi ønsker ikke en verden uden uenigheder, det ville da være kedeligt, men blot en verden hvor det er okay at være uenig. Og hvor man kan acceptere det. Vi håber at en verden uden krig og ligegyldig ødelæggelse vil være i den nære fremtid.

Jeg håber på at verdenen bliver et sted som ikke er styret af et fåmandsvælde. Dette vil sige at de rigeste og mest magtfulde kan og vil bestemme alt. Det er få som rent faktisk ved dette, eller måske har med vilje forkastet det, fordi det er ret skræmmende at tænke på. Hvis jeg bare skal komme med nogen eksempler, styres alt kokain handel af én familie. En familie styrer det, som mange og flere bliver afhængige af. Kunne I forestille dig hvad sådan en familie har af magt, og hvordan mange andre ting ikke er styret af mange som det tit foregår herhjemme, men af meget meget få? Noget andet og det mest skræmmende jeg kender til er, at kræft kuren findes. Ja, kræft som hvert tredje menneske får. Det er meget svært at tro på, ligesom at argumentere for at jorden er rund for vikingerne. Men hvis I tænker over det, hvorfor skulle vores

lægevidenskab (og videnskab generelt) allerede nu kunne have løst nogen af de sværeste problemer menneskeheden har kendt til? Hvordan kan det være en simpel kræftcelle ikke skulle kunne undersøges og finde en kur på af verdens klogeste? Det er der et simpelt svar til; penge og magt. Rigtig rigtig mange tjener penge på kræftramte personer, og de kan nemt lukke munden på de mange højtstående læger med penge og magt, for dem som har prøvet at give den præcise kur til kræft er slået ihjel få timer senere. Det skræmmer folk, og også derfor jeg forbliver anonym. Men hvis bare selv du søger på nettet efter hvad en kræftcelle kan lide og ikke lide, står der at de elsker glucose (sukker) og hader oxygen. Nu jeg ikke læge og ved ikke nok om den præcise kur, men at stoppe indtagningen af sukker og give en form for behandling for man tilfører kræftcellerne ilt, vil du efter forskning kunne blive kraftfri. Ja faktisk findes ikke engang kroniske sygdomme, men noget kan altid gå for langt til det er uheldeligt. Jeg kunne blive ved, men mit budskab er at jeg håber folk åbner øjnene og gør noget ved den måde folk misbruger deres magt, og i stedet vil bruge det til noget godt. Så som klimaet, som nok mange andre taler om i deres taler for tiden. Tak for jeres tid.

Håb er et stort begreb. Et vidt begreb. For mig er håb lig med tro. Jeg kan ikke håbe på noget hvis ikke jeg også har en tro på det kan lykkedes, en tro på at håbet kan blive til virkelighed. Hvis ikke der er en tro på håbet, forvandler håbet sig til en drøm i stedet. Det er hvad der gør håb til en svær ting at bevare. Fordi det er svært altid at tro på at tingene kan ske. Nogle gange, er jeg fyldt med håb. Så meget at det kan blive for meget. Så meget at jeg i stedet synes det hele virker håbløst fordi der er så meget at håbe på. Fordi det føles som om man skal tro på håbet kan lykkedes, selvom denne verden kan føles håbløs. Håbet skaber også en forpligtelse til at forsøge at gøre håbet til virkelighed. Alligevel håber jeg på store ting. Jeg håber at verden en dag kan blive et fredfyldt sted hvor ingen skal flygte fra der hvor de bor fordi der er krig hvor de kommer fra. Jeg håber at ingen i verden behøver at være bange for at gå udenfor pga. hudfarve, etnicitet eller navn. Jeg håber vi finder en fælles løsning på klimaproblemet. Jeg håber at vi kan finde ud af at acceptere hinanden. Og derfor tror jeg også på at det kan lykkedes hvis vi alle håber.

Kære venner og familie,

Vi håber, at år 2024 bliver et fantastisk år - et år fyldt med lyse øjeblikke og gode minder. Vi ønsker, at glæden overdøver de triste og svære tider, og at latteren fylder vores hjerter.

I det kommende år håber vi på forbedret helbred og trivsel, ikke kun for os selv, men for alle omkring os.

Vi ønsker os et år med mere fred i verden, hvor vi står sammen midt i skyggerne af konflikter og krig. Selvom vi kan føle os omringet af mørket, må vi ikke glemme, at håbet altid kan trives i de mest udfordrende tider.

I 2024 håber vi på en verden præget af fred, tolerance og bæredygtighed. Må vores fælles bestræbelser føre til positive forandringer, der gavner vores planet og alle dens beboere.

Vi håber, at skam og pinlige skavanker bliver glemt, og at gode, sjove og fredfyldte minder kommer til at fylde samtalemøderne med familie og venner.

I det kommende år ønsker vi at støtte hinanden i svære tider og dele glæder i de gode. Vi tror på, at dette kan opnås gennem håb.

Lad os sammen begive os ind i dette nye kapitel i vores rejse. Selvom vejen foran os måske ser uvis og udfordrende ud, ønsker jeg at dele et budskab om håb og muligheder. I det nye år ligger der en blank side foran os, klar til at blive fyldt med historier om fornyelse, vækst og samhørighed.

Vi håber alt skam og pinlige skavanker bliver glemt, og gode sjove fredfyldte minder kommer til at fylde samtaleemnerne med familie og venner. Opnå glæde i de små ting og finde glæde i sig selv og i sin hverdag og det samfund vi er i.

Lad os sammen vende os mod fremtiden med et åbent sind og en dyb tro på, at selv i de mest udfordrende øjeblikke bærer håbet os gennem mørket og ind i lyset.

Vi har et håb for verden om evig fred, og et sted at kunne være uanset nationalitet og kultur.

Et sted hvor konflikter ikke udvikler sig til krig og ødelæggelser, og hvor mennesker flygter fra deres hjemland, og alt hvad de kender. Vi har et håb om en verden fyldt med respekt og accept for hinanden, selvom vi ved at vi ikke er ens. Vi håber på en verden fyldt med kærlighed, hvor familier ikke skilles ad, og børn vokser op uden en mor og far. En verden hvor alle føler sig elsket og set af mennesker de møder på deres vej. Alle skal have lige chancer, og mulighed for at råbe højt lige meget køn og status. Vi håber på en verden hvor ingen skal lide i fattigdom, hvor børn og voksne ikke sulter og mangler rent drikkevand, for overlevelse. Vi håber at verdenshavene ikke længere er overfyldt med plastik, og hvor havdyr ikke længere dør af menneskers forurening.

Ingen skal stå alene. Sammen er vi stærkere.

Håb er handling, men kan man altid handle? Hvad skal man gøre som ung hvis man håber på fred i Palæstina? Spørgsmålet sidder man tilbage med, efter et langt oplæg om "forandring skal til". Selvfølgelig skal der store forandringer til. Et enkelt individ der håber, er måske ikke så effektivt. Men håb kan smitte. Et individ bliver til et stort netværk. Med det kan man også vedlige holde håbet om fred i verdenen.

Fred er ikke bare fraværet af krig. Men en opstået tolerance, respekt og samarbejde mellem nationer. NATO er noget stærk der er oprettet, så vi ved jo godt, det kan lade sig gøre. Men igen, hvordan skal jeg som ung her i Aabenraa opnå sådan noget? Det kan jeg da ikke. Følelsen af kun at håbe. Jeg **kan** simpelthen ikke handle.

Jeg er sikker på jeg taler for manges vegne, når jeg siger at man håber på at de kommende generationer kan leve uden frygt. Lige meget hvor man er fra, lige meget hvilken tro man tror på og lige meget hvilken kultur man dyrker.

For den kommende generation men også min. Jeg håber på et enkelt liv med hus, børn og mand, hvor jeg ikke føler at jeg har så mange forpligtigelser, men at det måske bare kommer naturligt. Det bliver en selvfølgelighed kun at købe god kvalitet og små mængder tøj. Et generelt håb om at det hele ikke er så uoverskueligt, men at verdenen med de mange konflikter bliver løst.

Skrevet af Therese Amalie Wiest Bösselmann

Kære fremtidige mig,

Jeg håber, at når du læser disse ord, befinder du dig i en periode af dit liv, hvor håbet er blevet til virkelighed, og drømmene er blevet realiseret.

Jeg håber, at din rejse gennem gymnasiet har været udfordrende, men også givende. Må du have klaret det med et smil på læben og stolthed i hjertet. Jeg ønsker for dig, at du har opnået de resultater, du stræbte efter, og at du nu er på vej mod din drømmeuddannelse. Hvis du ikke fik opnået det snit du havde håbet, ved jeg at du sikkert gør dit bedste. Må du have fået forskellige oplevelser og erfaringer med dig.

Når det kommer til dit hjem, forestiller jeg mig, at du bor i en lækker lejlighed midt i Århus. Et sted der udstråler komfort og tryghed, et sted, hvor du kan skabe minder og dele oplevelser med gode roomies. Jeg håber, du tager dig tid til at leve din ungdom fuldt ud, at du omgiver dig med venner og oplever alt det, livet har at tilbyde.

Til sidst håber jeg, at du opnår alle dine drømme, herunder at få din drømmevilla, en Volvo, en vovse og måske endda finde en Mand. Hvis ikke, er jeg sikker på, at du vil klare dig fint selv, fordi du er en stærk og uafhængig kvinde

Uanset hvor du er på din rejse, husk at værdsætte de øjeblikke, der har formet dig, og at se frem til de eventyr, der stadig venter. Fortsæt med at drømme stort, arbejde hårdt og tro på dig selv. Håbet har ingen grænser.

Skrevet af Julie Frederiksen

Kære studenter, lærere, forældre og gæster,

I dag står vi her samlet for at fejre vores rejse gennem gymnasietiden. Det er en dag fyldt med stolthed, glæde og ikke mindst håb. Håbet om en lysende fremtid, der udfolder sig foran jer som et åbent kapitel i jeres liv.

Det har været en rejse fyldt med udfordringer og triumfer, og vi har fået evne til at håndtere både udfordringer og forandring.

Håbet, som vi taler om i dag, er ikke blot en ide. Håbet er det der har guidet os gennem super lange nætter med bøger, og den energi, der har fået os til at fortsætte, selv når vejen virker uendelig.

I dag, tager vi afsked med Aabenraa statskole. Det er håbet, der vil inspirere os til at forfølge vores drømme, håbet der vil motivere os til at fortsætte med at udforske, lære og vokse. Lad ikke håbet blot være en del af vores fortid, men lad det være en del af vores fremtid. Vi skal lade håbet guide os videre.

Husk, håbet er ikke kun en individuel styrke, det er også en kollektiv ressource. Vi skal dele vores håb med hinanden, støtte hinanden og skabe et fællesskab. Sammen kan vi stå forrest for forandring, og jeres håb kan blive grundlaget for en lysere og mere retfærdig fremtid.

Som vi bevæger os ind i nye kapitler af vores liv, ønsker vi jer al den succes og glæde, som I fortjener. Men før stressen af vores nye liv begynder, skal vi bruge de næste par uge på at drikke og fest og nyde tiden med hinanden.

Endnu engang stort tillykke med huen.

Tak.

Kære venner,

I dag er jeg her for at tale med jer om noget, der er lige så velsmagende som det er inspirerende. Jeg vil gerne dele med jer historien om håb - ikke bare enhver form for håb, men håbet, der opstår ved den bedste kebab.

Forestil jer duften af krydret kød, den sprøde lyd af grillet brød, og smagen af de perfekt krydrede saucer. En god kebab er mere end bare en lækker bid; det er et løfte om glæde og tilfredshed. Og netop i dette glimt af magi finder vi håbet.

Nogle gange kan livet være som en kebabrulle – et sammenrullet mysterium af udfordringer og overraskelser. Men ligesom den bedste kebab indeholder flere lag af smag, indeholder livet også dybder af håb. Det er den velsmagende overraskelse midt i udfordringerne, der minder os om, at der altid er noget godt i vente.

Når vi nyder en velsmagende kebab, føler vi os forbundet med noget større end os selv. Det er en påmindelse om, at glæden ved at dele et godt måltid kan skabe forbindelser og bygge bro mellem mennesker. På samme måde kan håbet, som vi bærer i vores hjerter, forbinde os og styrke os i fællesskab.

Tænk på den måde, hvorpå forskellige ingredienser i en kebab forenes for at skabe en harmonisk smagsoplevelse. På samme måde kan forskellige mennesker og ideer forenes gennem håb for at skabe en mere harmonisk verden. Håbet er den krydderi, der gør livet rigere og mere meningsfuldt.

Så næste gang du tager en bid af den bedste kebab, lad det være mere end bare et godt øjeblik. Lad det være en påmindelse om, at håbet findes i de enkle glæder, i delingen af gode øjeblikke og i troen på, at selv i de mest komplekse sammensætninger af livet, kan håbet give os styrken til at fortsætte.

Lad os sammen fejre håb og gode måltider, for i den forening vil vi opdage, at selv i de mest udfordrende øjeblikke, er der altid noget lækkert ved horisonten.

Tak, og lad os hæve vores kebabruller i håbets navn! og lade gud bevare kebab.

Kære venner og medborgere,

I dag er jeg her for at tale om en yderst interessant sag, noget der kan ændre vores liv til det bedre, noget så enkelt og alligevel så innovativt: at sove mere.

Vi er alle sammen midt i en presset tid med lektier, tests og sociale ting. Skolen og alt det der fylder vores dage, spiller en kæmpe rolle, og vi skal jo være klar til at tackle det hele. Men her er noget, vi ikke må glemme: vores søvn

Forestil jer et samfund, hvor vi alle vågner op, føler os udhvilede og klar til dagen. Hvor trætte ansigter og søvnløshed er blevet erstattet af smilende ansigter og friskhed, fordi vi har givet vores kroppe den gave, de fortjener: nok søvn.

Forskning viser, at vores biologiske ur ændrer sig, så vi har mere lyst til at være vågne om aftenen. Det passer bare ikke så godt med de der tidlige skolestartstider. Resultatet? Mange af os får ikke nok søvn, og det kan være ret skidt for vores hoveder og helbred.

Så jeg tænker, hvad nu hvis vi lavede en ændring? Hvad nu hvis vi ændrer vores skemaer, så de passede bedre til, hvordan vores kroppe egentlig vil have det? Det kunne give os mere tid til at sove, og det ville betyde, at vi var mere klar til dagen.

Så lad os stå sammen i håbet for at erklære, at søvn er vores ret, og at vi fortjener mere end at være slaver af uret. Lad os håbe på vores store drømme om at vågne op til en verden, hvor snooze-knappen ikke længere er en følelse af skyld, men en anerkendelse til vores eget helbred.

Så sov længere, og lad os sammen håbe på at skabe en fremtid, hvor vores vækkeur er vores bedste ven og ikke vores fjende.

Skrevet af Malte og Noah

Håb er en kraftfuld drivkraft, der har ført mig gennem de lange nætter med studier, de udfordrende eksamener og de øjeblikke, hvor det hele syntes at være for meget. Det er håbet, der har holdt mig gående, når vejen var stejl, og det virkede som om, jeg aldrig ville nå i mål. Men selvom dagene har været hårde og tunge, har venskaber også været med til at give mig håb.

Det er håbet om den røde hue, der har fået mig op af sengen på mørke vintermorgener. Håbet om den røde hue repræsenterer ikke kun ønsket om ydre anerkendelse, men også et indre ønske om selvforståelse og stolthed over ens egne præstationer.

Jeg håber, at den dag min søster skal placere den røde hue på mit hoved, at jeg er tilfreds med de karakterer, jeg kommer ud med. Håbet om, at jeg ikke trækker samfundsfag, hverken skriftligt eller mundtligt. Håbet om, at min sommer kommer til at ligne den perfekte Pinterest studentertid. Håbet om at få alle klip i huen. Skabe uforglemmelige minder, jeg kan fortælle mine børn den dag, de bliver studenter. Håbet om at være lykkelig og leve i nuet, ikke tænke på skole længere. Håbet om at rejse og finde mig selv efter studentertiden.

Det er mit håb!

I dag vil jeg gerne dele nogle tanker om et emne, der berører os alle på et eller andet tidspunkt i vores liv - håb. Hvad er håb? Er det troen, eller er troen håbet? Er håb noget personligt, noget der varierer fra individ til individ?

Vi søger alle efter håb. Det kan være håbet om små ting, som at vores favoritfodboldhold vinder i weekenden. Men det kan også være håbet om noget større, noget der strækker sig ud over vores personlige sfære. Vi kan håbe på forandringer i verden, vi kan håbe på, at verden bevæger sig i den rigtige retning. Vi kan endda håbe på noget, som vi ikke engang ved eksisterer. Det vigtigste er, at vi alle bærer håbet indeni os. Vi har alle et lys, der tænder vores håb.

Personligt tror jeg, at håb og tro er uadskillelige. Håb er drivkraften bag vores tro, og troen er lyset, der opretholder vores håb. Uden håb ville vi stå uden kærlighed og uden udvikling. Håb er det, der motiverer os til at stå op, tage skridt fremad og udvikle os som mennesker.

Håb findes dybt inde i os alle. Det er som en glød, der aldrig slukker. Nogle gange sidder håbet så dybt i os, at vi måske ikke engang tænker bevidst over det. Det er som om det er en del af vores essens, en indre kraft, der guider os gennem livets udfordringer.

Håb er ikke kun individuelt, det er også fælles. Vi deler håbet om en bedre fremtid, en verden fyldt med kærlighed, forståelse og harmoni. Det er det, der binder os sammen som samfund, som mennesker.

Derfor syntes jeg vi alle skal værdsætte håb, vi skal bruge håb som brændstof til at skabe positive forandringer i vores liv og i verden omkring os. Lad os huske, at i håbet findes styrken til at overvinde modgang, kærligheden til at forbinde os med andre og drivkraften til konstant udvikling

Derfor syntes jeg man skal tænke over hvad håb er for dig personligt, og hvordan håb kan have en positiv indvirkning for dig selv, og samfundet omkring os.

Må håbet guide os, troen styrke os, og lad os sammen skabe en fremtid, der er fyldt med lys og positivitet. Tak.

Skrevet af Oskar

En fremtid

Vi håber alle på en fremtid. - Men hvem sørger for at vi faktisk får den?

I dag har vi alle et samlet håb og vision om en fremtid, der omfavner og værner om vores planet. Vi står ved et skæringspunkt i historien, hvor vores handlinger har afgørende betydning for den verden, vi vil give videre til de kommende generationer.

Vi er desværre kommet til et punkt, hvor en fremtid ikke bare er foræret. Det er ikke noget, vi bare kan regne med.

Generationerne før os håbede på en fremtid for deres børn og børnebørn.

Os.

Men se hvordan de alligevel har ødelagt jorden. De har udsultet, forurennet og dræbt den. Havene er fyldt med plastik, skovene er nedhugget, klimaforandringer betyder kæmpemæssige skovbrænde, oversvømmelser og har gjort uoprettelige skader på områder, der truer millioner af dyr med udryddelse. Den jord, der skulle forsørge os.

Det er blevet til et sted hvor en fremtid ikke står os nær, - hvor en fremtid er noget vi skal kæmpe for, hårdt.

Jeg håber på en generation, der ikke skubber ansvaret videre til deres børn og børnebørn. Jeg håber på en generation, der tager ansvar. For hvis vi ikke tager ansvar, står vi uden en fremtid. Håbet ligger i vores evne til at ændre retning, i vores vilje til at handle og i vores beslutninger om at gøre tingene anderledes.

Vi kan være dem, der vender kurven. Vi kan være dem, der skaber en fremtid, vi vil være stolte af at give videre til vores efterfølgere. Lad os være den generation, der ikke alene håber på forandring, men som aktivt skaber den. Det kræver mod, beslutsomhed og handling, men det er også vores bedste håb for en fremtid, der ikke kun eksisterer som en drøm, men som en virkelighed.

Skrevet af Lisa Christensen

I dag står jeg her med et spørgsmål, der går lige til hjertet af vores eksistens - hvad er håb? Et svært spørgsmål, der ofte tvinger os til at reflektere over vores ønsker og drømme.

Jeg håber, at vi som samfund kan lære at værdsætte alt det, vi har her i Danmark. Vi lever i et land fyldt med rigdom, uddannelsesmuligheder og selvpleje, og alligevel kæmper en betydelig del af vores befolkning med depression. Hvordan kan det være, at 17-18% af danskere oplever depression, når kun 10% af afrikanerne gør det? Vi skal værdsætte vores privilegier og lære at forstå, hvor heldige vi er.

Jeg håber, at vi verdenen kan få fred, og alle får retten til at leve fredeligt. Hvorfor skal børn i Gaza lide under bombninger? Hvorfor er det så svært at opnå våbenhvile og skabe varig fred? Vi skal stræbe efter en verden, hvor alle har retten til at leve og forfølge deres drømme uden frygt for vold og krig.

Jeg håber, at vi kan bekæmpe racisme i alle dens former. Historier som den om Ramman, en anden-generations indvandrer, der opnåede Danmarks højeste snit på 12,4 viser os, at mangfoldighed er en ressource, ikke en hindring. Artikler som den i Politiken fra den 9. maj 2023, Hovedteksten på denne artikel er "*Efterkommere af ikkevestlige indvandrere klarer sig historisk godt i folkeskolen*".

Dette skal minde os om, at vi alle er med til at forme Danmarks fremtid.

Disse budskaber er vigtige, ikke kun for mig, men for os alle. Lad os håbe og arbejde sammen for en bedre fremtid, hvor værdighed, fred og ligestilling gælder for alle. Tak.

Skrevet af skrev Thisa Selvam

Håb... Er det noget jeg har? Da jeg lige nu ikke kan komme i tanke om noget, må håb være noget som vi har ubevidst, noget vi gør automatisk, eller noget vi slet ikke har?

Hvorfor har jeg det således... at jeg føler, at mine drømme og alt det jeg håber på knuses, hvorfor er håbet rykket så meget i baggrunden at jeg selv ikke kan beskrive det?

Lige nu står vi i en dyb klimakrise... Hver måned, hver uge, hver dag, bliver min generation konfronteret med, at vores klode er ved at dø. Der er ikke noget håb tilbage for at leve almindeligt og ubekymret, for at rejse rundt uden at have en dårlig samvittighed, eller at rede den her planet.

De ældre generationer, snakker og diskuterer og snakker igen, men egentlig aner de ikke noget, for det føler de ikke er deres opgave. På en magisk måde forventes det, at det er os de unge mennesker der skal lære de ældre, hvordan vi kommer ud af den her krise. Så hvis jeg skulle definere håb, så er vi håbet, vi de unge mennesker der skal rede vores klode. Så for mig er håb så meget mere end bare at håbe. At være håb, andres håb er hårdt og udfordrende. Håb er ansvar, håb kan føles ensomt, men håb er også den eneste løsning. Håb kan være så mange forskellige ting og jeg er kun en af dem.

Et håbløst håb?

Om håbet stadig findes den dag i dag, kan man argumentere for og imod. For hvad er der mere at håbe på? Skal jeg håbe på, at min mor og far har det godt og lever længe? Skal jeg håbe på at få dansk pas? Eller skal jeg håbe på, at verden ændres, at vi som et international samfund åbner vores øjne og ser op fra de mørke skyer, vi har begravet vores hoveder i? Som en stakkel pige der lige er fyldt 18 år for en måned uge siden, står jeg og kigger mod verdenen. Og hvad ser jeg?

Hvis jeg kigger til min højre, kan jeg se et forbrændende ønske om at få dansk statsborgerskab. En passion som brænder ilde i mit hjerte, en passion som få mig til at være i tvivl om det nogensinde kommer til at ske. Om et halvandet år er jeg færdig med gymnasiet. Jeg er godt nok ikke født her, men jeg har lært om dansk historie, kultur og traditioner siden 5. klasse, jeg har været på det danske arbejdsmarked siden 6. klasse og jeg har formået at ændre hele mit liv, således at den er så *dansk* som muligt. Jeg står og griner med mine venner, føler mig ens med dem, ligestillet; men alligevel, alligevel bliver jeg indhentet af min frygt, om aldrig at opfylde mit ønske - jeg vil skuffe mig selv. Et ønske der giver mig stemme, et ønske der indblander friheden til at stemme i valg, til at ændre verden, til at *gøre noget*. Men er det realistisk? Hvornår kan jeg give min indre stemme friheden til at tale?

Hvis jeg kigger til min venstre, kan jeg se en verden som har en stemme, men ikke tør at tale. Om Palæstina og Israel. Om Congo. Om så meget vi ikke aner noget som helst om. Vi lever i en verden, hvor de personer som har en stemme, ikke *vælger* at bruge det. Det er et valg. Konsekvenser opstår lige meget hvad, så hvorfor ikke bare gøre det? Hvorfor ikke være rationel og fornuftig og tænke på de udsatte? Er det for meget at kræve? For meget at håbe på?

Måske rækker mit håb for langt over det normale, men mon ikke vi kan finde en løsning? Mon ikke vi kunne håbe, at vi snart vågner op og giver frihed til vores indre stemme? Mon ikke håbet kan skinne igennem menneskeligheden...

Skrevet af Maria Crisan

Hvad er håb egentlig? Og hvordan er det egentlig at de opstår i os mennesker og hvad kan vi egentlig bruge det til? Håb er noget der går igen og igen igennem årtier, da Sønderjylland blev tysk, håbede den sønderjyske befolkning på en genforening, i 2. verdenskrig da Danmark blev besat, hvor man håbede på at freden atter ville opstå, ikke bare mellem Danmark og Tyskland, men for hele Europa. I dag håber man på en fredfyldt verden hvor mennesker kan leve side om side i komplet harmoni, en verden hvor der ikke længere er krig, og klimaproblemerne ikke længere fylder i vores hverdag, en verden hvor man kan købe det tøj man ville uden at bekymre sig over hvad den er lavet af og, hvor den kommer fra, hvor man kan spise alle de frugter man ville uden at skulle tænke på det brændstof der er blevet brugt for at transportere dem.

Men hvordan virker håbet? Når man ved hvordan tingene står til, hvordan kan det så være man håber, i stedet for at gå ud og gøre noget som kan gøre en forskel?

Hvis alle bare ”håbede” i stedet for at handle, hvor ville vi så være? Ville jorden måske allerede være blevet udryddet af os mennesker? Bare fordi vi ikke kunne andet end at ”håbe”.

Håb er ikke nødvendigvis noget man lægger mærke til; i hvert fald ikke for mig. Måske føler man, at man ikke har noget håb, fordi man ikke har en stor, konkret drøm om at prøve, opnå eller være et eller andet. Men hvis man forestiller sig nogen fremtid overhovedet, er det så ikke et håb? Bare fordi ens håb måske kan virke lidt løst er man vel ikke nødvendigvis håbløs. For mig er håb ofte bare noget der er der, og først når det er begyndt at visne, har jeg opdaget, at det var der og hvor vigtigt det var. Ofte er det lige der, hvor jeg har allermost brug for det, at det synes at forsvinde. Og kan man så lære at dyrke det, så det igen blomstrer, det kan måske virke håbløst. Men måske er det netop det der skal til, netop at dyrke det aktivt, at forholde sig til, hvad man egentlig håber på, eller hvad man ikke håber på. Jeg håber på at færre børn dør, og fred i verden, og at vi kan løse klimakrisen. Men nogle gange håber jeg også bare på tørvejr, når jeg skal med bussen, og hyggelige cafeturer og at komme ud at rejse. Håb kan være mange ting, og hvis man dyrker det håb man har, kan det måske vokse og blomstrer til nyt håb og større håb. Det vigtigste er, at man ikke lader håbet visne helt og dø, for så håbet skal også være en spire, før det kan gro.

Vi har altid haft håb – selv som helt små. Da vi var små håbede de fleste på en dag at blive til noget stort eller sejt: astronaut, prinsesse, superhelt, kunstner, eller noget helt femte. Men håb ændrer sig. Hvor vi som små turde drømme stort, og håbe på helt vilde ting, er vores håb i dag blevet meget mindre.

Generelt er det meget forskelligt fra menneske til menneske hvor meget mod den enkelte person har til at drømme stort og håbe på det bedst mulige. Samfundet i dag er med tiden blevet ændret og det fortsætter det nok også med langt ud i fremtiden endnu. Det hele afhænger generelt meget af hvad nutidens folk vil have der skal ske i fremtiden.

Men hvad har vi så at håbe på? Og hvad skal vi være bange for at håbe på? Vi tror ikke at det handler om at være bange for at håbe på **noget** og i og for sig er det heller ikke så vigtigt **hvad** man håber på. Det vigtige er at man sætter handling bag, og ikke er bange for at håbe lidt for meget, eller drømme lidt for stort. For hvad er håb uden handling? Hvis vi alle bare går og håber uden at gøre noget, hvordan skal alle vores håb og drømme så nogensinde kunne indfries? Hvis ikke vi sætter handling bag vores håb, så kan det jo være lige meget hvor stort vi håber.

Et håb kunne være at klimakrisen der er ude i verden i dag, kunne blive løst. Hvis vi ikke alle tager initiativ til at hjælpe med at få den løst og sætter handling bag det, så bliver den nok ikke løst lige foreløbig. Det virker ikke til at være nok med bare nogle enkelte hjælpere. Alle eller bare flere bliver nødt til at turde håbe på en lysere fremtid og turde sætte en handling bag. Det gælder ikke kun store samfundsproblemer – også på et mere personligt plan, bliver vi nødt til at sætte handling bag.

Hvis vi f.eks. kigger på en elev med store mål og drømme om en fed karriere så kræver det også noget fra den enkelte person. Det er ikke kun nok at håbe, det kræver man vil det og arbejder for det, det kommer ikke af sig selv. Livet kræver generelt at man tør tage chancer og lave fejl.

Skrevet af Julie Iwersen og Trine Jensen

Hvorfor har vi håb? Det er et spørgsmål, der virkelig får én til at tænke over, hvad meningen med det hele egentlig er. Håb er ikke bare en tanke, det er som en slags kraft, der får os til at tage initiativ. Håb er simpelthen den stærke kraft, der guider os gennem livet. Det er vores drivkraft ligesom benzin har været bilers drivkraft.

Håbet er den ting, der får os til at prøve igen, når vi møder nederlag, lære af vores fejl og fortsætte, selvom der er mange udfordringer. Når verden går amok med krige og klimakriser, er det håbet, der holder os sammen, og får os til at håbe endnu mere. I kristendommen ser vi håbet som et anker, ligesom et slags

fundament for den enkelte person. Det minder os om, at der er en mening med det hele, og at selv når alt virker håbløst, er der altid mulighed for forandring.

Der findes mange slags håb, men det som er fælles, er viljen til at stræbe efter noget større og noget bedre. Det er den vilje, der fører os til sejr. Håbet samler os i vores søgen efter formål og forbedring. Det skaber fællesskaber, hvor folk med samme håb samles for at støtte hinanden.

Hvert menneskes håb er unikt og forskelligt, og det afspejler deres inderste ønsker og tanker. Nogle håber på at udvikle sig selv, mens andre håber på kærlighed. Måske er det ønsket om en bedre verden, der driver dem, eller troen på, at uanset udfordringer, kan vi skabe en bedre fremtid.

Håbet har også en indflydelse på vores handlinger. Når vi har håb, handler vi. Vi arbejder hårdt for at nå vores drømme og stræber efter at gøre vores håb til virkelighed. Det er denne handling, der har formet vores verden og drevet os til fremskridt og nye ideer.

I en verden fuld af problemer er håbet vores bedste chance. Det er den energi, der skubber os fremad, selv når alt ser sort ud. Så lad os samles om håbet og dele det med andre. For i håbet finder vi ikke kun en bedre fremtid, men også en fremtid med en dybere mening.

Kan vi forestille os et liv uden håb? Et liv, hvor vi ikke længes efter det næste, det bedste eller det, der ligger lige uden for vores rækkevidde? Hvad hvis vi helt stoppede med at håbe for noget? Hvad hvis vi frigjorde os fra forventningerne om det næste store, det ultimative ønske, og i stedet omfavnede det, der er lige foran os?

At afholde sig fra håb er ikke at opgive ambitioner eller drømme, men at finde en ny måde at se verden på. Man kan sammenligne det med at fjerne de farvede briller og se virkeligheden i øjnene.

Når vi lader håbet falde til ro, åbner vi døren til nuet. Vi giver slip på bekymringerne om det, der kunne være, og fokuserer i stedet på det, der er. Det er som en befrielse fra forventningernes lænker.

At afholde sig fra håb er ikke resignation, det er en form for frisættelse. Det er at se skønheden i det, der er, i stedet for at drømme om det, der måske kommer.

Så lad os sammen udforske tanken om ikke at håbe, ikke som en opgivelse, men nærmere en invitation til at se livet i dets sande og ufiltrerede form. Det er en rejse mod en dybere forståelse af os selv og verden omkring os. Det handler om at omfavne nuet og finde glæden i det ukendte, i stedet for at vente på det næste store øjeblik.

Kerne i dette er at finde fred i at acceptere, at livet ikke altid går som vi ønsker det, men at der stadig er skønhed at finde i det uventede. Det at afstå fra håb handler ikke om at opgive, det handler om at være til stede, lige her, lige nu.

Det er en mulighed for at værdsætte de små øjeblikke og opleve livet uden forventninger. Det er en rejse, der minder os om, at skønheden i livet findes, uanset hvad vi håber på eller ønsker for fremtiden.

Tak.

En drøm om livet

Jeg har en drøm om at få børn og have en familie. Og jeg har et håb om at mine børn skal vokse op med eventyr i skoven og hvide vintre fyldt af leg. Men med de stigende temperaturer og de meget langsomme fremskridt, er det lidt svært at holde drømmen i live. Jeg har selv fokus på mit forbrug og hvilke fødevarer jeg køber, men det gør ikke den store forskel hvis det kun er mig. Jeg kan ikke udleve min drøm alene, vores

børn i fremtiden kan måske ikke lege i sneen og løbe på eventyr i skoven, på samme måde som vi har gjort. Så jeg har en ny drøm og et nyt håb. En drøm om en bedre fremtid og et håb om at vi kan stå sammen som mennesker og bekæmpe den fremtid vi står med nu. Et håb om at vi skal stå sammen og hjælpe vores drømme med at komme til virkelighed.

Skrevet af Cathrine

Er håb handling? Nej det synes jeg ikke rigtig man kan sige, selvfølgelig skal der tænkes før der kan handles, men skal der håbes? Nu går jeg i 2.g og er efterhånden meget bekendt med afleveringer og lektier, og dertil vil jeg sige at det første skridt når jeg skal lave en aflevering er ikke at håbe den bliver lavet, for det skal den og den skal laves til tiden, det ville være super meget spild af tid hvis jeg sad i flere timer og håbede på der blev gjort noget ved den. Det samme kan man sige med klimaet, det skal fikses og det skal det også til tiden, aldrig er der sket noget i klimapolitik ved håb, jeg vil mere mene at håb kommer efter handling, hvis vi stadig bruger energi, penge og ressourcer på at forbedre klimaet så må der stadig være håb for klimaet. Men er håb så handling? Nej jeg vil mere sige at handling er håb.

Skrevet af Mie Thomsen

Håb kan bruges i mange sammenhænge. "Jeg håber du får en god dag", "Jeg håber Danmark vinder" eller "Jeg håber jeg vinder i lotto". Men ordet betyder altid det samme. Et ønske om at noget vil ske. I nutidens samfund står vi over for flere problemer, som f.eks. klimakrisen, krig og hungersnød. I disse sammenhænge kan det være svært at føle man kan gøre noget. Man kan starte i de små ved f.eks. at tænke over hvad man spiser eller hvordan man lever. Men noget alle kan gøre, er at håbe. Håbe på at alt bliver godt igen. Her handler håb ikke bare om at man ønsker bedre vejr eller en grønnere verden. Det er troen på at vores fælles handlinger, store som små, kan gøre en forskel for verden. Og hvem ved, måske sker det en dag at disse problemer vil være fortid og vi kan fortsætte med at fokusere på livet og dets glæder. Håb handler også om at handle for en bedre fremtid for de kommende generationer, så de ikke skal leve i krig eller hungersnød.

Håb er en handling, ikke kun ønsketænkning. Det fungerer som en drivkraft der kan knytte bånd mellem folk af alle aldre og herkomst. Det motiverer os alle til at arbejde mod en bedre fremtid for de kommende generationer som skal overtage planeten efter os. Det er vigtigt at vi overleverer en sund jord, for at sikre dem og deres efterkommere et godt liv. Sammen kan vi ændre verden.

Skrevet af Kasper og Viyan

Hvad er håb? Håb kan forekomme i mange ting og kan defineres på mange forskellige måde afhængigt af hvem og hvordan man ser på det. Man kan håbe på at klare sig godt igennem livet, få gode karakter, finde ens livs kærlighed og meget andet. Håb er ikke bare en følelse eller et ønske, håb kan motivere til handlinger for at løse sine problemer og udfordringer for netop at kunne få en lys og bedre fremtid.

Håb behøver ikke at være materielt. Uanset hvad man tror på så kan man håbe på at der findes noget mellem himmel og jord som kan vise en lyset når man en dag går borte men som også kan hjælpe en i de mørke dage.

Der findes håb i flere ting end man egentlig går og tænker på. Håb i ens hverdag kan være et hils, et tak eller bare et smil. Alt dette motiverer os mennesker til at have håb om bedre dage, bedre verden og flere positive forandringer.

Personligt er jeg troende og håber derfor selvfølgelig at Gud vil hjælpe mig igennem alt og hjælpe andre uanset deres religion og deres synder.

Lad os derfor blive ved med at håbe, for uanset hvor nede man er så er bare lidt håb nok til at få en op og stå igen.

Skrevet af Emma Achiti

Hvad er håb? Vi har ofte delt vores tanker om håb omkring fremtiden, og det ender altid ud i en snak om at rejse verden rundt. Men skal vi skamme os over denne indre drøm som vi så højt ønsker går i opfyldelse? Hvis vi arbejder i flere år for at få råd til en uforglemmelig rejse rundt i verden, skal vi stadig skamme os fordi det er dårligt for klimaet? For os har dette foredrag påvirket vores sind en del, selvom vi er ikke de største klimaaktivister.

For os er håb noget vi går ser frem til ligesom mange mennesker håber på et langt og lykkeligt liv. Vi har mange mål i livet, men ingen af de mål ville give nogen mening i vores hoved hvis ikke vi havde bare en smule håb.

Det er sundt at have noget man ser frem til eller drømmer om. Uden drømme, ambitioner og håb havde vi intet andet end den samme hverdag om og om igen. For vores vedkommende er det nødvendigt med håb. Det kan føles svært at komme igennem de lange skoledage og tonsvis af lektier og afleveringer, men med den lille mængde håb vi har, bliver vi ved med at kæmpe os igennem.

Vi håber en skønne dag på at kunne stå med vores røde hue i hånden og sige "vi gjorde det". Når vi har noget at se frem til virker hverdagen lidt mindre uoverskuelig og mere interessant, da vi er fast rettet mod et mål. Når vi er færdige med gymnasiet, kan vi først begynde at opleve verden, blive erfarne og finde livsfornuft.

14.153. Antallet af mennesker der er blevet dræbt i Gaza siden den 7. oktober 2023.

5840. Antallet af børn der er blevet dræbt siden 7. oktober 2023.

41,4%. ANDELEN af børn der er blevet dræbt siden 7. oktober 2023

47. Antallet af dage der er gået siden 7. oktober 2023

49,2%. Andelen af lande der ikke støtter en våbenhvile.

Vi har alle hørt om konflikten mellem Israel og Palæstina. En konflikt der har varet for længe, en konflikt der har kostet uskyldige liv, en konflikt der synes at være fanget i en ond cirkel af had, smerte og vold. En konflikt der har sin opståen langt før den 7. oktober 2023.

Hvor længe skal vi tolerere den endeløse strøm af vold og lidelse? Hvor længe skal vi se på mennesker miste deres hjem, deres kære og deres håb? Hvor længe skal vi sidde hjemme i vores varme stuer og lukke øjnene for alt det der sker omkring os?

Jeg er træt af at høre om endnu en runde af ødelæggelse, endnu en bølge af sorg, endnu en omgang håbløshed.

Jeg er træt af, at de internationale fællesskaber synes at vende det blinde øje til mens mennesker lider. Jeg er træt af, at medierne peger kameraet alle de forkerte retninger. Jeg er træt af at mærke frustration over manglen på handling, manglen på politisk vilje, manglen på medmenneskelighed. Jeg er træt af at åbne de sociale medier til billeder af børn, der bærer byrden af et samfund præget af vold og had. En generation, hvis største ønske blot er at fylde 5 år og se andet i verden end krig og ødelæggelse.

Det er på tide at vi træder frem og tager ansvar for at skabe forandring. Vi kan ikke blive ved med at bære byrden af denne vrede og sorg. Vi er nødt til at omsætte det til handling.

Lad os bruge vores frustration som brændstof til at kræve en retfærdig og varig løsning. Lad os kræve, at vores ledere træder frem fra skyggerne af passivitet og blindhed, og tager ansvaret for at skabe en fremtid, hvor børn kan lege uden frygt og voksne kan leve uden konstant trussel.

Lad os være sårbare sammen, for i vores sårbarhed ligger styrken til at kræve en ende på dette mareridt. Lad os finde håb i vores fælles ønske om en bedre verden og bruge det som en vejviser ud af denne tilsyneladende uendelige mørke. Jeg håber på lys ved vejens ende, og jeg håber på fred. Hvad håber du på?

Skrevet af Basmala Rachid
